



## แนวโน้มนิติมนุษยชน

ห้ามเผยแพร่ก่อนเวลา 23.01 GMT วันพุธที่ 22 พฤษภาคม 2556

### แอฟริกา

การขัดแย้งกันด้วยอาวุธเพิ่มขึ้นตลอดทั่วภูมิภาค รวมทั้งในสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก มาลี และ  
ซูดาน ผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงมักเป็นพลเรือน และต้องหลบหนีจากบ้านเกิดไปหลายพันคน การละเมิด  
สิทธิมนุษยชนร้ายแรงเหล่านี้เกิดขึ้นจากการกระทำของกลุ่มติดอาวุธกลุ่มต่าง ๆ และกองทัพ

ที่เคนยา ไนจีเรีย และซูดานใต้ ประชาชนจำนวนมากต้องพลัดถิ่นอาศัยที่อยู่นอกประเทศเนื่องจากความรุนแรงระหว่าง  
ชุมชน ประมาณกันว่าในไอเวอรีโคสต์ มีผู้ที่ต้องหลบหนีจากความรุนแรงในหมู่บ้านใกล้เคียงกับพรมแดนประเทศ  
ไลบีเรียมากถึง 13,000 คน

การละเมิดสิทธิโดยกลุ่มติดอาวุธนิกายอิสลาม ยังเกิดขึ้นต่อไปในโซมาเลียและไนจีเรีย ทั้งฝ่ายกองทัพ  
และหน่วยข่าวกรองละเมิดสิทธิประชาชนโดยอ้างว่าเป็นปฏิบัติการ “ต่อต้านการก่อการร้าย” ที่ไนจีเรีย มีผู้ถูก  
กล่าวหาหลายคนว่าเป็นสมาชิกกลุ่มที่ต้องการเปลี่ยนให้เป็นรัฐอิสลาม (al-Qa'ida in the Islamic Maghreb) พวกเขาถูกจับกุมตัวไปทรมานเพื่อบังคับให้สารภาพ

การใช้ทหารเด็ก เป็นข้อมูลที่เร้าใจได้ในประเทศโซมาเลีย มาลี สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก และ  
ชาด

การเลือกปฏิบัติต่อบุคคลเนื่องจากเพศวิถีหรืออัตลักษณ์ทางเพศที่คิดว่าจะจะเป็นหรือเป็นจริงเช่นนั้น  
เป็นปัญหาที่ร้ายแรงมากขึ้นตลอดทั่วภูมิภาค ที่แคเมอรูนได้เกิดเหตุการณ์จับกุมในข้อหา “รักเพศเดียวกัน” มากขึ้น  
และบ่อยครั้งขึ้น ส่วนที่ยูกันดาความพยายามครั้งใหม่ที่จะผ่านร่างพระราชบัญญัติอื้อฉาวที่มุ่งเพิ่มบทลงโทษอย่าง  
รุนแรงเนื่องจากพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน ส่วนผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีการขัดแย้งด้วยอาวุธมักตกเป็นเหยื่อ  
ความรุนแรงทางเพศค่อนข้างมาก การทำร้ายเพราะความรังเกียจด้านเชื้อชาติต่อผู้ลี้ภัยและผู้อพยพเข้าเมือง  
เกิดขึ้นทั้งในเคนยาและแอฟริกาใต้

ได้เกิดเหตุการณ์ที่ตำรวจใช้ความรุนแรงครั้งสำคัญตลอดทั้งปี ที่แอฟริกาใต้ ทางการอนุญาตให้ตำรวจใช้  
อาวุธปืนยาวและกระสุนจริงเพื่อยุติการนัดหยุดงานของคนงานเหมืองแพลตตินั่ม LONMIN Marikana เป็นเหตุให้  
คนงาน 34 คนเสียชีวิต และมีประชาชนอย่างน้อยหกคนถูกเจ้าหน้าที่กองทัพสังหารในช่วงที่เกิดการจลาจลก่อนการ  
เลือกตั้งในประเทศเซเนกัล

รัฐบาลหลายประเทศยังคงโจมตีเสรีภาพในการแสดงออก ในประเทศต่าง ๆ อย่างเช่น เอธิโอเปีย รวันดา  
และซูดาน นักเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชนยังคงตกเป็นเป้าการตรวจสอบของรัฐมากขึ้น ที่แอมเบีย ไนจีเรีย และ  
ซูดานใต้ มีการข่มขู่ คุกคาม และคุมขังผู้สื่อข่าว ส่วนที่โซมาเลียมีการสังหารผู้สื่อข่าว 18 คน

มีรายงานการใช้โทษประหารชีวิตชีวิตในหลายประเทศ แต่มีการประหารชีวิตจริงไม่มากนัก แต่สิ่งที่น่าเป็น  
ห่วงคือกรณีที่แอมเบียประหารชีวิตบุคคลเป็นครั้งแรกในรอบ 30 ปี

การทรมานโดยตำรวจและทหารยังเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั่วไปตามรายงานในประเทศกีนี เอธิโอเปีย ไนจีเรีย เซเนกัล และซิมบับเว เป็นต้น การจับกุมโดยพลการยังเกิดขึ้นทั่วไปเช่นกันในประเทศส่วนใหญ่ โดยเฉพาะในไอเวอรีโคสต์ซึ่งมีการควบคุมตัวอย่างผิดกฎหมายต่อผู้ต้องสงสัย 200 คนที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของรัฐ

## เอเชีย-แปซิฟิก

ในประเทศต่าง ๆ ทั่วเอเชียแปซิฟิก ยังคงเกิดการปราบปรามการใช้เสรีภาพในการแสดงออก ทั้งการแสดงออกด้วยการประท้วงตามท้องถนนและทางอินเทอร์เน็ต ทางมายังคงคุกคาม ทำร้าย คุมขังและสังหารบุคคลที่พยายามท้าทายรัฐ เวียดนามจับกุมผู้ประท้วงอย่างสงบกว่า 20 คน ในขณะที่กองทัพกัมพูชาได้ยิงสังหารผู้ชุมนุมประท้วงอย่างสงบเพื่อต่อต้านการไล่อ้อ ที่ศรีลังกา มีการคุกคาม การทำร้าย หรือการ “ลักพาตัว” ผู้สื่อข่าวที่ชอบวิพากษ์วิจารณ์ทางการ ในประเทศจีน คนที่ประท้วงการไล่อ้อมักจะถูกควบคุมตัว ถูกจำคุกหรือไม่ก็ถูกส่งไปเข้าค่าย

รับการศึกษาใหม่โดยการเกณฑ์แรงงาน การเปลี่ยนผู้นำประเทศเมื่อเดือนพฤศจิกายนเกิดขึ้นพร้อมกับการปราบปรามอย่างกว้างขวางต่อนักเคลื่อนไหว โดยมีผู้ถูกควบคุมตัวหรือถูกจำกัดสิทธิในการวิพากษ์วิจารณ์และการประท้วงอย่างน้อย 130 คนในช่วงเวลาดังกล่าว ส่วนการประท้วงต่อต้านการลาออกของนายกรัฐมนตรีโมฮัมหมัด นาซีด (Mohammad Nasheed) ที่มีลัทธิฟิสิกส์ก็ถูกปราบปรามอย่างรุนแรงจากกองทัพ หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในเกาหลีใต้ได้อ้างตัวบทที่คลุมเครือตามพระราชบัญญัติความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อควบคุมตัวบุคคลและควบคุมการวิพากษ์วิจารณ์ทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับเกาหลีเหนือ ส่วนที่อินโดนีเซีย ทางมายังคงใช้กฎหมายที่คลุมเครือเพื่อเอาผิดกับนักเคลื่อนไหวทางการเมืองอย่างสงบ โดยที่ผ่านมามีการคุมขังบุคคลอย่างน้อย 70 คนจากจังหวัดปาปัวและมาลุกูทั้ง ๆ ที่เป็นการแสดงความเห็นอย่างสงบ ที่เกาหลีเหนือ ประชาชนหลายพันคนถูกควบคุมตัวใน ค่ายกักกันทางการเมือง ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้กระทำความผิด บุคคลเหล่านี้จะต้องอยู่ในสภาพที่เป็นแรงงานบังคับ ได้รับการทรมานและการปฏิบัติอื่น ๆ ที่โหดร้าย และการสังหารนอกกระบวนการกฎหมาย

ผู้ลี้ภัย ผู้พลัดถิ่น และผู้อพยพเข้าเมืองหลายล้านคน ด้วยสาเหตุจากความขัดแย้ง ภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจ ยังต้องทุกข์ทรมานต่อไป ที่อัฟกานิสถาน จนถึงสิ้นปียังคงมีจำนวนผู้พลัดถิ่นในประเทศมากถึง 500,000 คน หลายคนอยู่ในค่ายผู้อพยพที่ยากลำบาก ไม่สามารถเข้าถึงปัจจัยเพื่อการยังชีพอย่างพอเพียง ในช่วงฤดูหนาวที่โหดร้ายระหว่างปี 2554-2555 ผู้อพยพหลายคนเสียชีวิตจากความหนาวเย็นหรือการเจ็บไข้ได้ป่วย ที่พม่า มีผู้พลัดถิ่นเนื่องจากปัญหาการขัดแย้งกันด้วยอาวุธ หรือความรุนแรงระหว่างชุมชนมุสลิม-พุทธ ทำให้เกิดข้อกังวลเกี่ยวกับการเข้าถึงความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม ประเทศไทยประกาศว่าผู้ลี้ภัยจากพม่าจำนวน 146,900 คน อาจถูกส่งกลับภายในสิ้นปี แม้จะมีความเสี่ยงหากเดินทางกลับไปพม่าก็ตาม ผู้อพยพในประเทศจีนหลายสิบล้านคนยังต้องทนทุกข์ทรมานอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ ที่อพยพเข้าไปอยู่ หลายคนไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย และไม่สามารถเข้าถึงบริการที่คนงานทั่วไปควรได้รับ ที่ออสเตรเลีย มีการออกกฎหมายเพื่อบังคับให้กักตัวผู้อพยพไว้นอกชายฝั่งในระหว่างรอการตรวจสอบ จนถึงสิ้นปีที่ผ่านมา ออสเตรเลียควบคุมตัวผู้อพยพไว้กว่า 300 คนที่เกาะเนารูและเกาะมานูส ที่ปาปัวนิวกินี

การลายนวลพันผิดยังคงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั่วไปสำหรับผู้ละเมิดสิทธิมนุษยชน ทั้งในอดีตและในช่วงที่ผ่านมา พวกเขาไม่ต้องรับผิดชอบในปี 2555 ที่ผ่านมายังไม่มีการสอบสวนอย่างเป็นทางการเป็นอิสระและอย่างไม่ลำเอียงในระดับสากลต่อกรณีสงครามกลางเมืองนองเลือดในศรีลังกา ซึ่งเชื่อว่าเป็นเหตุให้มีประชาชนหลายหมื่นคนเสียชีวิต เนื่องจากการกระทำของกองทัพและฝ่ายพยัคฆ์ทมิฬอีแลม ที่อินโดนีเซีย เหยื่อจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนใน

ปาปัว อาเจห์ ติมอร์เลสเตก่อนได้รับเอกราช และที่อื่น ๆ ยังคงฝ่าวอให้มีการเปิดเผยความจริง ความยุติธรรม และการเยียวยา โดยฝ่ายรัฐบาลไม่ได้แสดงเจตจำนงที่ชัดเจนเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวเลย ที่ปากีสถาน การบังคับบุคคลให้สูญหายยังเกิดขึ้นในอัตราที่น่าตกใจ โดยเฉพาะในจังหวัดบาโลจิสถาน (Balochistan) และในเขตชนพื้นเมืองซึ่งเป็นเขตของคนยากจนและขาดเสถียรภาพ และเป็นพื้นที่ที่มักไม่สามารถตามตัวบุคคลที่สูญหายกลับมาได้

การขัดแย้งกันด้วยอาวุธยังคงส่งผลกระทบต่อประชาชนหลายหมื่นคนในภูมิภาคนี้ พลเรือนได้รับบาดเจ็บล้มตาย และต้องโยกย้ายอันเนื่องมาจากปฏิบัติการโจมตีแบบพลีชีพ การยิงระเบิดใส่โดยไม่เลือกเป้าหมาย การโจมตีทางอากาศ หรือการสังหารอย่างมีเป้าหมาย อัตราการเสียชีวิตของพลเรือนเนื่องจากความขัดแย้งในอัฟกานิสถานสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในปี 2555 ที่ปากีสถาน กองทัพและกลุ่มติดอาวุธยังคงปฏิบัติการละเมิดสิทธิในพื้นที่ชนพื้นเมืองและจังหวัดบาโลจิสถาน ทั้งการบังคับบุคคลให้สูญหาย การลักพาตัว การทรมานและการสังหารอย่างมิชอบด้วยกฎหมาย ชนกลุ่มน้อยด้านศาสนาอย่างเช่น กลุ่มชีอะห์ ฮาซารา (Shi'a Hazara) ตกเป็นเป้าหมายการสังหารอย่างโหดเหี้ยมโดยกลุ่มติดอาวุธ และถูกคุกคามเนื่องจากผู้นำศาสนาอีกฝ่ายยุยงให้มี การใช้ความรุนแรงต่อพวกเขา ที่พม่า การขัดกันด้วยอาวุธรุนแรงขึ้นในรัฐกะฉิ่นช่วงปลายปีที่แล้ว ทำให้เกิดความกังวลต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนร้ายแรงโดยเป็นผลงานของกองทัพ ที่ประเทศไทย พลเรือนยังคงเสี่ยงที่จะถูกทำร้ายจนบาดเจ็บและเสียชีวิตในจังหวัดชายแดนใต้ ครูและโรงเรียนรัฐบาลตกเป็นเป้าหมายการโจมตี เป็นเหตุให้มีต้องมีการปิดโรงเรียนในช่วงครึ่งปีหลัง

ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงถูกปิดกั้นไม่ให้เข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะกรณีสะเทือนขวัญที่กลุ่มภูลีบันของปากีสถานทำร้ายมาลาลา ยูซุฟไซ (Malala Yousufzai) อายุ 14 ปีเมื่อเดือนกันยายน ที่อัฟกานิสถานและปากีสถาน ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงยังคงถูกห้ามไม่ให้ใช้ชีวิตนอกบ้าน และในบางกรณียังถูกสังหารในลักษณะเดียวกับการประหารชีวิตโดยกลุ่มภูลีบัน เสี่ยงวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางกรณีที่เกิดการรุมโทรมจนเป็นเหตุให้นักศึกษาอินเดียคนหนึ่งเสียชีวิต เน้นให้เห็นความล้มเหลวของรัฐในการควบคุม การใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และในปาปัวนิวกินี ความรุนแรงในลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง แต่ไม่มีผู้ใดได้รับโทษเนื่องจากไม่มีกฎหมายที่เข้มแข็งมากพอในการแก้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ที่อินโดนีเซีย ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงยังคงเผชิญอุปสรรคด้านกฎหมาย ทำให้ไม่สามารถใช้สิทธิทางเพศและสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ และเป็นปีที่สามติดต่อกันที่รัฐสภาไม่สามารถอภิปรายและผ่านร่างพระราชบัญญัติคนงานบ้านได้ อย่างไรก็ตาม ที่ฟิลิปปินส์ นับเป็นความสำเร็จด้านสิทธิสตรี เนื่องจากการผ่านพระราชบัญญัติอนามัยเจริญพันธุ์เป็นครั้งแรกภายหลังการเคลื่อนไหวเป็นเวลากว่า 10 ปี แต่ยังไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้ เนื่องจากอยู่ระหว่างการรอคำวินิจฉัยจากศาลฎีกาว่าชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

ประเทศต่าง ๆ ในเอเชียแปซิฟิกมีพัฒนาการดีขึ้นมากในแง่โทษประหารชีวิตสำหรับปี 2555 ญี่ปุ่น ปากีสถาน อัฟกานิสถาน และอินเดีย รื้อฟื้นการประหารชีวิตครั้งใหม่หลังจากเลิกใช้ไปช่วงเวลาหนึ่ง กรณีของอินเดีย มีการประหารชีวิตครั้งสุดท้ายตั้งแต่แปดปีที่แล้ว และในปี 2556 ก็มีการประหารชีวิตบุคคลอีกหนึ่งคน แต่ก็มีพัฒนาการเชิงบวกที่สอดคล้องกับแนวโน้มระดับโลกที่มุ่งสู่การยกเลิกโทษประหารชีวิต สิงคโปร์และมาเลเซียพยายามยกเลิกบทลงโทษประหารชีวิตในเชิงบังคับ ในขณะที่เวียดนามไม่ได้ประหารชีวิตบุคคลใดเลยเป็นครั้งแรกในรอบหลายทศวรรษ

## ทวีปอเมริกา

มีพัฒนาการเกิดขึ้นในทวีปอเมริกาในแง่ของการต่อต้าน การลอบย่นพลพันผิดในปี 2555 การละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวางในอดีต และการที่ไม่สามารถนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ เป็นปัญหาเรื้อรังในหลายประเทศในภูมิภาคนี้ อย่างไรก็ตาม การฟ้องร้องคดีที่สำคัญในอาร์เจนตินา บราซิล กัวเตมาลา และอุรุกวัย นับเป็นความก้าวหน้าครั้งสำคัญในการนำตัวผู้กระทำผิดในช่วงรัฐบาลทหารในอดีตมาลงโทษ อย่างไรก็ตาม บางคนมองว่าการต่อสู้เพื่อให้เข้าถึงความยุติธรรมอย่างจริงจังยังต้องดำเนินต่อไป ที่เฮติ กระบวนการเอาผิดกับอดีตประธานาธิบดีฌอง-โคลด ดูวาลี (Jean-Claude Duvalier) ยังชะงักงันอยู่ในศาล ส่วนในสหรัฐฯ มีความก้าวหน้าเพียงเล็กน้อยในการนำตัวผู้รับผิดชอบมาลงโทษกรณีโครงการของซีไอเอที่ควบคุมตัวบุคคลในคุกลับในช่วงรัฐบาลของนายบุช

ระบบสิทธิมนุษยชนแห่งทวีปอเมริกา ( Inter-American Human Rights System) และโดยเฉพาะ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งทวีปอเมริกา (Inter-American Human Rights Commission) ที่มุ่งทำงานเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ยังคงถูกโจมตีจากรัฐบาลหลายแห่งในภูมิภาค เวเนซุเอลาถึงขั้นประกาศถอนตัวจากอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งทวีปอเมริกา (American Convention on Human Rights) ซึ่งจะนำไปสู่การถอนตัวจากอาณัติของศาลสิทธิมนุษยชนแห่งทวีปอเมริกา (Inter-American Court) ด้วย อย่างไรก็ตาม ในช่วงท้ายของกระบวนการปฏิรูปซึ่งเสี่ยงจะทำให้ระบบอ่อนแอ ที่ประชุมสมัชชาใหญ่ขององค์การแห่งรัฐอเมริกา (Organization of American States - OAS) มีมติเห็นชอบสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งทวีปอเมริกาและระบบสิทธิมนุษยชนแห่งทวีปอเมริกาต่อไป

กระบวนการยุติธรรม การใช้โทษประหารชีวิตยังเกิดขึ้นอย่างเชื่องช้าแต่มั่นคงในทวีปอเมริกา ในสหรัฐฯ ซึ่งเป็นประเทศเดียวในภูมิภาคที่ยังประหารชีวิตบุคคลต่อไป รัฐคอนเน็กติกัตได้กลายเป็นรัฐลำดับที่ 17 ที่ยกเลิกโทษประหารชีวิต ตามมาด้วยรัฐแมริแลนด์เมื่อต้นเดือนพฤษภาคม 2555 ส่วนประเทศต่าง ๆ ที่พูดภาษาอังกฤษในทะเลแคริบเบียนยังคงใช้โทษประหารชีวิต แต่ในปีที่ผ่านมาไม่มีการประหารชีวิตเลย

ชนพื้นเมือง ยังคงต่อสู้เพื่อสิทธิของตนเอง เนื่องจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติ สิทธิในที่ดิน และสิทธิที่จะได้รับการรักษาหรือซึ่งยังดำเนินต่อไป ในหลายชุมชน มีการละเมิดสิทธิเหล่านี้อย่างเข้มข้น อย่างไรก็ตาม การยอมรับสิทธิของชนพื้นเมืองเริ่มดีขึ้น เนื่องจากศาลมีคำตัดสินรับรองสิทธิของพวกเขาที่จะต้องแสดงความยินยอมโดยเสรี ล่วงหน้าและอย่างมีความรู้ก่อนที่จะมีการจัดทำโครงการพัฒนาใด ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อพวกเขา อย่างเช่น ในเดือนมิถุนายน ศาลสิทธิมนุษยชนแห่งทวีปอเมริกามีคำสั่งครั้งสำคัญรับรองสิทธิของชนพื้นเมืองเผ่า Kichwa ในพื้นที่ Sarayaku และตัดสินว่ารัฐบาลเอกวาดอร์มีความผิดฐานละเมิดสิทธิของพวกเขา มีการประท้วงขนาดใหญ่เพื่อต่อต้านข้อเสนอโครงการของรัฐ โดยเฉพาะการปฏิรูประบบการศึกษาและสิทธิด้านแรงงาน ส่งผลให้มีการปะทะกันกับตำรวจ ความขัดแย้งทางสังคมดังกล่าวมักเป็นเหตุให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชน และภายหลังการประท้วงมักมีรายงานข้อมูลเกี่ยวกับข้อกล่าวหาว่ามีการควบคุมตัวโดยพลการ การทรมานและการปฏิบัติอื่น ๆ ที่โหดร้าย อย่างเช่น การใช้ความรุนแรงทางเพศ และปฏิบัติการของกองทัพที่ใช้ความรุนแรงเกินกว่าเหตุ

การใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงยังเป็นข้อกังวลร้ายแรง ในทำนองเดียวกับการเคารพสิทธิทางเพศและสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ ที่ผ่านมายังไม่มีมาตรการที่เป็นผลเพื่อป้องกันและลงโทษกรณีที่เกิดความรุนแรงเนื่องจากเหตุผลทางเพศสภาพ อุรุกวัยอนุญาตให้ผู้หญิงทุกคนที่มีอายุครรภ์ไม่เกิน 12 สัปดาห์สามารถทำแท้งได้อย่างถูกกฎหมาย ในขณะที่ศาลฎีกาของอาร์เจนตินามีคำวินิจฉัยยืนยันว่า ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่ตั้งครรภ์เนื่องจาก

ห้ามเผยแพร่ก่อนเวลา 23.01 GMT วันพุธที่ 22 พฤษภาคม 2556



ถูกข่มขืนกระทำชำเรา ควรสามารถขอรับการทำแท้งอย่างปลอดภัยโดยไม่จำเป็นต้องรอคำสั่งศาล อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงหลายล้านคนในภูมิภาคนี้ยังถูกปิดกั้นไม่ให้มีสิทธิที่จะตัดสินใจอย่างเป็นอิสระและอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการมีลูก ในประเทศต่าง ๆ อย่างเช่น ชิลี เอลซัลวาดอร์ นิการากัว และสาธารณรัฐโดมินิกัน ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่ตั้งครรภ์เนื่องจากถูกข่มขืน หรือผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่ตั้งครรภ์และเกิดภาวะแทรกซ้อนที่เสี่ยงต่อสุขภาพหรือชีวิต ยังไม่ได้รับอนุญาตให้สามารถทำแท้งได้อย่างปลอดภัยและถูกกฎหมาย การปิดกั้นการเข้าถึงสิทธิมนุษยชนส่งผลกระทบอย่างรุนแรง โดยเฉพาะกับผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่ด้อยโอกาส

การทำร้ายผู้สื่อข่าวและผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชนยังคงเกิดขึ้นต่อไปในหลายประเทศในทวีปอเมริกา ผู้สื่อข่าวยังคงมีบทบาทสำคัญในการเปิดโปงการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งมักทำให้เกิดผลกระทบอย่างมากต่อตนเอง บางคนเจอกับการปราบปรามโดยตรงจากรัฐบาล ส่วนในประเทศอื่น ๆ ผู้สื่อข่าวตกเป็นเป้าการทำร้ายของแก๊งติดอาวุธและเครือข่ายอาชญากรรม ส่วนผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชนมักมีสภาพชีวิตที่เสี่ยงภัยและยากลำบาก พวกเขาจะต้องเผชิญกับความพยายามที่จะปิดปากพวกเขาต่อไป ทั้งการให้ข่าวเพื่อใส่ร้าย การใช้อำนาจศาลอย่างมิชอบ และการใช้ความรุนแรง แต่การปฏิบัติงานของพวกเขาแสดงให้เห็นความเข้มแข็งและความหนักแน่นของขบวนการสิทธิมนุษยชน ทำให้เกิดความหวังว่าจะเป็นแรงบันดาลใจให้กับคนอื่นอีกหลายล้านคนทั่วทั้งภูมิภาคนี้

ความรุนแรงจากอาชญากรรมและความไม่มั่นคงในแต่ละวัน ส่งผลให้เกิดชีวิตที่ยากลำบากและการละเมิดสิทธิมนุษยชนในหลายประเทศทั่วทวีปอเมริกา ช่องว่างในระบบยุติธรรมทางอาญาและการรักษาความมั่นคงของสาธารณะ ส่งผลให้แก๊งอาชญากรรมที่มักร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ สามารถดำเนินงานได้โดยไม่ต้องรับโทษ ตำรวจและทหารก็มีส่วนรับผิดชอบต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน อย่างเช่น การควบคุมตัวโดยพลการ การทรมาน และการบังคับบุคคลให้สูญหายโดยมีเหยื่อเป็นผู้ต้องสงสัย การลายนวลพันผิวยังคงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั่วไป

การทรมานและการปฏิบัติอื่น ๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี ยังคงเกิดขึ้นต่อไป โดยเฉพาะกรณีที่ทำร้ายกระทำต่อผู้ต้องสงสัยที่ถูกควบคุมตัว การปฏิบัติที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีในเรือนจำและสถานที่ควบคุมตัว ยังเป็นข้อกังวล มีรายงานว่าสถานที่ควบคุมตัวระหว่างรอการไต่สวนมีสภาพแออัดยัดเยียด และมีรายงานการสังหารบุคคลและการปฏิบัติอย่างโหดร้ายในขั้นตอนที่รอการไต่สวนของศาล กระบวนการสันติภาพระหว่างฝ่ายรัฐบาลกับกลุ่มติดอาวุธเพื่อการปฏิวัติของโคลอมเบีย ( Revolutionary Armed Forces of Colombia – FARC) ทำให้เกิดความหวังว่าการชดเชยด้วยอาวุธอย่างต่อเนื่องในโคลอมเบีย อาจยุติลงได้ อย่างไรก็ตาม สันติภาพถาวรไม่อาจเกิดขึ้นได้หากปราศจากการแสดงเจตจำนงอย่างหนักแน่นของทั้งสองฝ่ายในการเคารพต่อหลักสิทธิมนุษยชนและกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ และหลักประกันจากรัฐบาลว่าจะนำตัวผู้ละเมิดสิทธิมนุษยชนทุกคนมาลงโทษ ด้วยเหตุดังกล่าว รัฐบาลจึงสนับสนุนร่างกฎหมายหลายฉบับรวมทั้งข้อเสนอที่จะส่งเสริมบทบาทของศาลทหารในการสอบสวนกรณีที่เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนและกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการต่อสู้กับวัฒนธรรมการลายนวลพันผิ

## ยุโรปและเอเชียกลาง

การโจมตีเสรีภาพในการแสดงออก การข่มขู่และการสมาคมอย่างสงบ รวมทั้งการทำร้าย การคุกคาม และการฟ้องคดีต่อผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน ยังคงเกิดขึ้นในสาธารณรัฐหลายแห่งที่เคยเป็นอดีตสหภาพโซเวียต ที่เบลารุส รัสเซีย และทาจิกิสถาน ทางการใช้กฎหมายเผด็จการสั่งปิดหรือขัดขวางการทำงานขององค์กรพัฒนาเอกชนที่สำคัญ และมีการฟ้องคดีต่อนักเคลื่อนไหวภาคประชาสังคม ที่รัสเซียมีการออกกฎหมายฉบับใหม่ กำหนดให้เอ็นจีโอทุกแห่งที่รับทุนจากต่างชาติ และดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการเมืองอย่างชัดเจน ต้องจดทะเบียน

เป็น “หน่วยงานต่างประเทศ” ซึ่งเป็นความพยายามอย่างชัดเจนที่จะสร้างภาพลักษณ์ที่เลวร้ายต่อการทำงานของเอ็นจีโออิสระที่ขับเคลื่อนในประเด็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน คอร์ปชั่น และการโกงเลือกตั้ง อาเซอร์ไบจานได้แก้ไขกฎหมายเพิ่มบทลงโทษต่อผู้ที่เข้าร่วมในการประท้วง “ที่ไม่ได้รับอนุญาต” หรือ “ที่ถูกสั่งห้าม” ทั้งยังมีแนวโน้มจะออกกฎหมายที่กำหนดโทษรุนแรงมากขึ้นในคดีหมิ่นประมาท ศาลคดีสถานใช้ข้อกล่าวหาว่าเป็น “พวกหัวรุนแรง” เพื่อควบคุมจำกัดเสรีภาพสื่อ ตุรกียังคงใช้กฎหมายต่อต้านการก่อการร้ายเพื่อฟ้องคดีต่อการแสดงความคิดเห็นต่างที่ขัดแย้งกับกฎหมาย เอาผิดกับผู้เข้าร่วมการประท้วง และการเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มการเมืองซึ่งเป็นที่ยอมรับในสังคม

**การควบคุมการเข้าเมืองอย่างเข้มงวด** กลายเป็นการปฏิบัติและนโยบายในหลายประเทศในสหภาพยุโรป เป็นเหตุให้ผู้เข้าเมืองถูกควบคุมตัว ถูกส่งกลับ ถูกผลักดันไปยังประเทศต้นทาง และยังคงถูกละเมิด สิทธิมนุษยชน รัฐบาลให้ความสำคัญกับการควบคุมแนวพรมแดน มีการลงนามความตกลงทวิภาคีฉบับใหม่ ๆ กับประเทศต้นทาง และประเทศที่อยู่ระหว่างทาง แม้จะทราบดีว่าประเทศเหล่านั้นมีสถิติด้านสิทธิมนุษยชนที่เลวร้าย ประชาชนที่หลบหนีจากการขังกักด้วยอาวุธ อย่างเช่น กรณีประเทศซีเรีย ต้องใช้เส้นทางที่อันตรายมากขึ้นเพื่อหาทางหลบหนีไปยัง “ที่พักพิงอันปลอดภัย” ในยุโรป โดยเฉพาะกรีซไม่ยอมจัดให้มีที่อยู่อาศัยขั้นพื้นฐานและความปลอดภัยกับผู้ลี้ภัยเลย ผู้แสวงหาที่พักพิงมักเผชิญอุปสรรคสำคัญในการขอสิทธิในการพำนัก และเสี่ยงที่จะถูกควบคุมตัวในสภาพที่ขาดมนุษยธรรม หรือถูกทำร้ายจากกลุ่มหัวรุนแรงที่เหยียดเชื้อชาติ

**ตลอดทั่วยุโรป การเลือกปฏิบัติต่อชนกลุ่มน้อยด้านชาติพันธุ์** อย่างเช่น ชาวโรมา ยังเกิดขึ้นต่อไป ชาวโรมาทั่วยุโรปตกเป็นเหยื่อการไล่อ้อ (อิตาลี สโลวีเนีย ฝรั่งเศส โรมานี และเซอร์เบีย) เป็นเหตุให้พวกเขาถูกจนและแตกแยกมากขึ้น เด็ก ๆ ชาวโรมาถูกจัดให้มีสถานะต่ำกว่าและเข้าเรียนในโรงเรียนที่ไม่ได้มาตรฐาน อย่างกรณีที่เกิดขึ้นในสาธารณรัฐเช็กและสโลวาเกีย การทำร้ายชาวโรมา ยังเกิดขึ้นอย่างกว้างขวางตามข้อมูลที่มีอยู่ ในขณะที่คณะกรรมการการยุโรป (European Commission) ไม่ดำเนินการใด ๆ ต่อรัฐที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนของชาวโรมา แม้ว่าจะมีอำนาจตามกฎหมายที่จะดำเนินการตามกระบวนการเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิ ภายใต้ตัวบทที่คุ้มครองความเท่าเทียมด้านเชื้อชาติ

**การเลือกปฏิบัติต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศ (lesbian, gay, bisexual, transgender and intersex - LGBTI)** ยังคงเกิดขึ้นต่อไปโดยรัสเซียและยูเครนมีแผนที่จะออกกฎหมายห้าม “การโฆษณาชวนเชื่อให้ผู้เยาว์มีความคิดแบบคนรักเพศเดียวกัน” ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออกและการชุมนุมอย่างสงบ สหภาพยุโรปได้รับรอง **กรอบสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับภายนอก (human rights framework for external relations)** และแผนปฏิบัติการถ้ามีการนำไปใช้ จะช่วยให้เกิดเอกภาพและดุลยภาพของการดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนของประชาคมยุโรปทั่วโลก อย่างไรก็ตาม การยอมรับมาตรการดังกล่าวเน้นให้เห็นความบกพร่องของกลไกสิทธิมนุษยชนภายในและกระบวนการทบทวนภายในที่เป็นผลของสหภาพยุโรปเอง

**การต่อต้านการก่อการร้ายและความมั่นคง** ที่อิตาลี ศาลได้ตัดสินจำคุกอดีตเจ้าหน้าที่หน่วยข่าวกรองระดับสูงและเจ้าหน้าที่คนอื่นอีกสามคนในข้อหาลักพาตัวนายอาบู โอมาร์ (Abu Omar) สัญชาติอียิปต์เมื่อปี 2546 ก่อนที่ทางซีไอเอจะส่งตัวเขาอย่างมิชอบด้วยกฎหมายไปยังอียิปต์ เป็นเหตุให้เขาถูกควบคุมตัวและถูกทรมานในคุกกลับ ศาลยังสั่งลงโทษอดีตเจ้าหน้าที่ซีไอเอของสหรัฐฯ สามคนในข้อหาลักพาตัว แต่ในเดือนเมษายน 2556 ประธานาธิบดีอิตาลีได้ให้อภัยโทษกับเจ้าหน้าที่กองทัพอากาศสหรัฐฯ หนึ่งคน ซึ่งเป็นผู้ที่ถูกลงโทษในคดีนี้ด้วย ในอีกคดีหนึ่ง ศาลสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรป (European Court of Human Rights) มีคำสั่งว่าอดีตสาธารณรัฐยูโกสลาเวียแห่งมาซิโดเนียรับผิดชอบต่อการควบคุมตัวโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การบังคับบุคคลให้สูญหาย การ

ห้ามเผยแพร่ก่อนเวลา 23.01 GMT วันพุธที่ 22 พฤษภาคม 2556

ทรมานและการปฏิบัติอื่น ๆ ที่โหดร้ายต่อนายคาเล็ด เอล-มาสี (Khaled el-Masri) สัญชาติเยอรมันเมื่อต้นปี 2547

รัฐสภายุโรปได้ดำเนินการเรียกร้องให้เกิดการตรวจสอบได้ของรัฐที่เป็นภาคีสมาชิก โดยมีการรับรองด้วยเสียงอย่างท่วมท้นต่อระบบรายงานที่เข้มแข็ง ซึ่งเป็นปัจจัยส่งเสริมการเข้าถึงความยุติธรรมและความรับผิดชอบที่เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนซึ่งเกี่ยวข้องกับโครงการจับตัวผู้ต้องสงสัยส่งไปสหรัฐอเมริกา (renditions) ของซีไอเอ รัสเซียและยูเครนได้ส่งตัวบุคคลกลับไปยังสาธารณรัฐในเอเชียกลาง ทั้ง ๆ ที่มีความเสี่ยงอย่างมากว่าพวกเขาจะถูกทรมาน และไม่คำนึงถึงคำสั่งของศาลสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรปที่ห้ามการกระทำเช่นนั้น การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายยังคงเกิดขึ้นทั่วไปในเอเชียกลาง และผู้ละเมิดสิทธิมนุษยชนมักจะไม่ถูกลงโทษ

### ตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ

การขัดกันด้วยอาวุธและวิกฤตที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อภูมิภาค ความขัดแย้งที่รุนแรงในซีเรียทำลายทั้งประเทศ เป็นผลให้มีผู้เสียชีวิตกว่า 70,000 คนนับแต่ปี 2554 ตามข้อมูลของหน่วยงานองค์การสหประชาชาติ ทั้งกองทัพและทหารบ้านที่ภักดีต่อรัฐบาลยังคงโจมตีพลเรือนทั้งอย่างไม่เลือกเป้าหมายและอย่างเฉพาะเจาะจง การควบคุมตัวโดยพลการ การบังคับบุคคลให้สูญหาย และการทรมานยังเกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในสถานที่ควบคุมตัว กลุ่มต่อต้านรัฐบาลบางกลุ่มยังคงลักพาตัวบุคคลและสังหารอย่างรวบรัดรวมทั้งที่เป็นพลเรือนโดยใช้เหตุผลด้านสัญญาติ ความเห็นทางการเมือง หรืออัตลักษณ์ที่แตกต่างไป ในเวลาเดียวกัน ความขัดแย้งระหว่างประเทศยังดำเนินต่อไป เป็นอุปสรรคขัดขวางไม่ให้มีการเสนอเรื่องไปถึงศาลอาญาระหว่างประเทศ ในอิรัก ความรุนแรงที่เพิ่มขึ้นทำให้เกิดความกลัวว่าจะเกิดความขัดแย้งในประเทศรอบใหม่ การปะทะกันอย่างนองเลือดระหว่างกลุ่มติดอาวุธชาวอาหรับนิกายซุนหนี่และกองทัพยังคงเพิ่มขึ้น ภายหลังชาวอาหรับนิกายซุนหนี่ถูกมองว่าทำการประท้วงต่อต้านรัฐบาลที่เป็นนิกายชีอะห์ และมีการละเมิดสิทธิผู้ถูกควบคุมตัว ในบางพื้นที่ของเยเมนยังคงมีการปะทะกันระหว่างกองทัพกับกลุ่มติดอาวุธต่อไป รัฐบาลอิสราเอลยังคงใช้นโยบายลงโทษแบบกลุ่ม (collective punishment) ในเขตยึดครองของชาวปาเลสไตน์ ทั้งการปิดกั้นช่องแคบกาซา การจำกัดการเดินทางของชาวปาเลสไตน์ในเขตเวสต์แบงก์ซึ่งเป็นเขตที่อิสราเอลให้ประชากรของตนเข้าไปอยู่อย่างผิดกฎหมายมากขึ้น ในเดือนพฤศจิกายน 2555 อิสราเอลโจมตีทางทหารเป็นเวลาแปดวันต่อกลุ่มติดอาวุธปาเลสไตน์ ซึ่งระเบิดอย่างไม่เลือกเป้าหมายจากกาซาเข้าไปยังอิสราเอล ส่งผลให้ชาวอิสราเอลหกคนและชาวปาเลสไตน์กว่า 160 คนเสียชีวิตในระหว่างความขัดแย้ง โดยส่วนใหญ่เป็นพลเรือน

เสรีภาพในการแสดงออกและการชุมนุม หลายประเทศเริ่มเปิดพื้นที่มากขึ้นให้กับสื่อมวลชนและภาคประชาสังคม โดยเฉพาะประเทศที่มีการขับไล่ผู้นำที่ครองตำแหน่งเป็นเวลานานในช่วงการลุกฮือปี 2553-2554 แต่รัฐบาลชุดใหม่ที่บริหารประเทศกลับไม่ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา ที่อียิปต์ นักเคลื่อนไหวต่อต้านรัฐบาลหลายสิบคนถูกจับกุมด้วยข้อหาที่ก่อกวนหรือมีแรงจูงใจทางการเมือง ส่วนผู้สื่อข่าว ผู้ประกาศข่าว และผู้จัดทำเว็บไซต์ถูกเรียกตัวมาสอบปากคำ ฐานที่วิพากษ์วิจารณ์รัฐ หรือ “ดูหมิ่นศาสนา” ที่ตูนิเซีย มีการนำกฎหมายซึ่งออกในสมัยเผด็จการเป็น อาลี (Ben Ali) มาใช้ในหลายโอกาสเพื่อตั้งข้อหาที่คล้ายกัน ผู้จัดทำเว็บไซต์ และผู้สื่อข่าวที่ถูกกล่าวหาว่า “ดูหมิ่นศาสนา” และ “เป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยในสังคม” ซึ่งเป็นการคุกคามมากขึ้นต่อเสรีภาพในการแสดงออก ยังมีการประท้วงต่อไปในอียิปต์เนื่องจากรัฐบาลชุดใหม่ยังคงใช้ยุทธวิธีปราบปรามประชาชน ตูนิเซียเกิดเหตุการณ์วิกฤตอย่างมากภายหลังการสังหารนายโชกรี เบลาลิด (Chokri Belaid) ผู้นำพรรคฝ่ายค้านที่เป็นฝ่ายซ้าย ที่ลิเบีย เมื่อเร็ว ๆ นี้รัฐบาลได้ออกกฎหมายจำกัดสิทธิในการชุมนุมอย่างสงบ ส่วนในประเทศอื่น ๆ ใน

ห้ามเผยแพร่ก่อนเวลา 23.01 GMT วันพุธที่ 22 พฤษภาคม 2556

ภูมิภาคนี้ นักเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชนและการเมืองยังคงถูกจับกุม คุมขัง และในบางกรณียังถูกทรมานหรือปฏิบัติอย่างโหดร้าย ในบาหลี แม้ว่าทางการอ้างว่าสนับสนุนการปฏิรูป แต่ก็ยังคงคุมขังนักโทษด้านความคิดต่อไป รวมทั้งสมาชิกคนสำคัญของพรรคฝ่ายค้านและนักเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชน ในอิหร่าน มีข้อกังวลเกี่ยวกับการปราบปรามฝ่ายที่เห็นต่างจากรัฐและผู้สื่อข่าว ซึ่งคาดว่าจะเข้มข้นมากขึ้นเมื่อใกล้การเลือกตั้งประธานาธิบดีในเดือนมิถุนายน ในประเทศอื่น ๆ ทางกรยังคงปราบปรามผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน นักเคลื่อนไหวทางการเมือง หรือผู้สื่อข่าว รวมทั้งที่ซาอุดีอาระเบียซึ่งยังมีการลือประทุ้งในเขตจังหวัดภาคตะวันออกที่เป็นเขตอิทธิพลของกลุ่มชีอะห์ ในเขตยึดครองของปาเลสไตน์ (ซึ่งเป็นผลจากการดำเนินงานของอิสราเอล ทางกรปาเลสไตน์และกลุ่มฮามัส) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และโมร็อกโก กฎหมายใหม่ในแอลจีเรียและจอร์แดน ส่งผลให้มีการควบคุมสื่ออย่างเข้มข้น หลายประเทศในภูมิภาคนี้กำลังหาวิธีการขัดขวางการทำงานของภาคประชาสังคม โดยการออกกฎหมายจำกัดการทำงานของเอ็นจีโอและควบคุมด้านแหล่งทุน

การทรมานหรือการปฏิบัติอื่น ๆ ที่โหดร้ายยังเกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในลิเบียและอียิปต์ ในบรรยากาศของการลอยนวลพันผิดอย่างสมบูรณ์ ที่เยเมน ผู้ประท้วงโดยเฉพาะในทางภาคใต้ ตกเป็นเหยื่อการใช้กำลังเกินกว่าเหตุและการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายในระหว่างถูกควบคุมตัว

ความขัดแย้งใน ซีเรียส่งผลให้มีผู้ลี้ภัยกว่า 1.4 ล้านคนไปยังประเทศเพื่อนบ้าน และอีกสี่ล้านคนเป็นผู้พลัดถิ่นในประเทศ วิกฤตด้านมนุษยธรรมที่ร้ายแรงยิ่งขึ้นทำให้เกิดการระดมพลต่อประเทศเพื่อนบ้าน แรงงานอพยพที่ไปทำงานทำในรัฐในอ่าวเปอร์เซียเพื่อหลบหนีความยากจน ต้องไปทำงานในสภาพที่เลวร้าย และอยู่ในระบบอุปถัมภ์ที่ทำให้เกิดวงจรการเอารัดเอาเปรียบอย่างต่อเนื่อง ที่ลิเบีย ทางกรยังไม่สามารถหาทางออกในระยะยาวสำหรับชุมชนที่ถูกโยกย้ายออกมาทั้งหมดเนื่องจากสงครามความขัดแย้ง อย่างกรณีชาวเผ่า Tawargha และ Mashashya ซึ่งยังคงอาศัยอยู่ตามค่ายที่พักพิงที่เลวร้าย และไม่สามารถกลับไปถิ่นฐานบ้านเกิดเพราะกลัวจะถูกทำร้าย คนเข้าเมือง ผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิงยังคงเผชิญกับการควบคุมตัวโดยไม่มีกำหนดเวลา การทรมานและการปฏิบัติอื่น ๆ ที่โหดร้าย รวมทั้งที่เป็นผลงานของกลุ่มทหารบ้าน ผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิงชาวเอริเทรียซึ่งถูกลักพาตัวจากค่ายผู้อพยพทางภาคตะวันออกของซูดาน ตกเป็นเหยื่อการค้ำมนุษย์ไปยังแถบทะเลทรายไซนายของอียิปต์ พวกเขาจะถูกแก๊งอาชญากรรมชาวเบดูอินจับตัวไว้เพื่อเรียกค่าไถ่จากครอบครัว

ผู้หญิงมีบทบาทสำคัญในการประท้วงทั่วภูมิภาคนี้ แต่ที่ผ่านมาแทบไม่มีแว้วว่าการลือสื่อของประชาชนส่งผลให้เกิดความก้าวหน้าที่สำคัญต่อสิทธิสตรี หรือการแก้ปัญหาการเลือกปฏิบัติอย่างแพร่หลายต่อผู้หญิงทั้งด้านกฎหมายและการปฏิบัติ การทำร้ายทางเพศต่อผู้หญิงในอียิปต์และที่อื่น ๆ ยังเป็นสิ่งที่น่าตกใจ

ทางการในอิหร่าน อิรัก ซาอุดีอาระเบีย และเยเมน ยังคงใช้โทษประหารชีวิตชีวิตต่อไปอย่างกว้างขวาง การประหารชีวิตเฉพาะในสี่ประเทศนี้คิดเป็น 99% ของการประหารชีวิตทั้งหมดในภูมิภาค ที่โมร็อกโก แอลจีเรีย ตูนิเซีย จอร์แดน และเลบานอน ยังคงมีการปฏิบัติตามข้อตกลงยุติการใช้โทษประหารชีวิตชั่วคราวที่มีมาเป็นเวลานาน